

ralkommando indsendte det ved Skrivelse af 1. Marts til Krigsministeriet. Der laa det saa til 19. Marts, da Krigsministeren sendte Meddelelse til Garnisonskommissionen, hvorved han bemyndigede denne til at forhandle paa det givne Grundlag. Men hvad var dette for et Grundlag? Naar man undersøger det — og det maa det ærede Medlem have gjort — vil han finde, at det i Virkeligheden i det allervæsentligste var det Grundlag, som blev tiltraadt i de foreløbige Overenskomster.

Jeg skal nævne, hvad dette Grundlag gik ud paa. Det gik ud paa, at Byerne skulde opføre de nødvendige Kaserner, Sygehuse m. m., overhovedet tilvejebringe de Bygninger, som der var Brug for, ganske i samme Omfang, som det blev bestemt ved de Overenskomster, som fremkom i Slutningen af April og Begyndelsen af Maj. Og det, som skulde ydes i Vederlag for Kommunens Udgifter, var følgende: Der skulde betales en aarlig Leje, som blev fastsat saaledes, at for det første Renterne af alle Byggeudgifter, derunder Grundværdien, alle med Etablisementet forbundne Udgifter deri indbefattede med Undtagelse af det løse Inventar, skulde beregnes efter den Rentefod, hvormed Kommunerne maatte forrente de i den Anledning optagne Laan. For det andet skulde Lejen indeholde et Vederlag for Amortisation af Laanene med $\frac{1}{2}$ pCt. eller noget mere, hvis Kommunerne maatte yde mere til Amortisation. For det tredje skulde Lejen ogsaa omfatte Udgifterne til Bygningernes Vedligeholdelse, Udgifterne til Skatter og Brandforsikring og Renterne af det Beløb, der medgik til Anskaffelse af Inventar, plus $\frac{1}{2}$ pCt. til Amortisation, og endelig de løbende Indkvarteringsudgifter, derunder ogsaa Vedligeholdelse af det anskaffede Inventar. Det vil sige, det var ganske det tilsvarende, som skulde lægges til Grund for den Leje, der skulde ydes efter de foreløbige Overenskomster. Den eneste Forskel bestod deri, at man den Gang gik ud fra, at Kommunerne ogsaa skulde deltage i Udgifterne til Underofficerernes Indkvartering, hvilket man senere frafaldt ved de foreløbige Overenskomster som bleve indsendte under det forrige Ministerium. Det vilde dreje sig om en Sum paa omtrent 16—17,000 Kr., saa vidt jeg har kunnet opgøre det.

Dette Grundlag blev godkendt af det daværende Ministerium. Sad det ærede Medlem fra Ringsted da sammen med Forsvarsministeren og godkendte dette Grundlag uden paa nogen Maade at danne sig

nogen Mening om, hvad det vilde koste at indgaa Overenskomster paa dette Grundlag? Det forekommer mig rigtignok, at naar man vil forhandle paa et Grundlag, maa man ogsaa vide, hvor vidt dette Grundlag rækker. Jeg kan derfor ikke tro, at det er rigtigt, at Ministeriet ikke havde nogen Mening om, hvilke Udgifter denne Ordning vilde medføre, og i alt Fald kan det ikke være rigtigt, at det ikke var i Stand til at danne sig nogen Mening derom, naar det havde et Grundlag for Overenskomsterne og godkendte dette Grundlag. Man maa dog gaa ud fra, at Ministrene som fornuftige Mennesker maatte have dannet sig noget Overblik, selv om det ikke var beregnet i Tal, over hvad det vilde koste at gennemføre denne Ordning, som de havde bemyndiget Kommissionen til at forhandle om. Jeg synes derfor ikke, at de kunne komme uden om dette, og jeg kan ikke forstaa, at det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle), der den Gang sad som Konseilspræsident, vil fralægge sig og det daværende Ministerium Ansvar i denne Sag. Have de ikke haft Ansvaret, hvem har saa haft det? Det var virkelig dem, som godkendte Grundlaget, og Grundlaget var i Virkeligheden det, som dannede Grundlaget for hele den Rummel, som fandt Sted i Juledagene om de $8\frac{1}{2}$ Millioner, som de Herrer havde opfundet. Det var i Virkeligheden det Grundlag, her foreligger, med den Undtagelse, jeg nævnede før. Jeg synes, at dette maa drages frem. Det kan ikke gaa an at skyde det ud, som de ærede Medlemmer ville, til den Tid, da Overenskomsterne virkelig vare indgaaede. I Virkeligheden synes det dog at maatte være for sent at undersøge det paa den Tid, de burde have undersøgt det paa et tidligere Tidspunkt, og naar de ikke have gjort det, er det deres egen Fejl. Det skal derfor ikke lykkes det ærede Medlem at fralægge sig Ansvaret, det maa vi holde fast paa, og det kan det ærede Medlem ikke komme uden om.

Det ærede Medlem sagde, da han forrige Gang havde Ordet, at Nødvendighed for Omgarnisering var ikke til Stede, og som Begrundelse deraf fremsatte han, at det ikke under Forhandlingerne om Hærloven var oplyst, at Loven vilde medføre disse Udgifter. Det ærede Medlem sagde for Resten før i en Bemærkning til det ærede Medlem fra Bælum (J. H. Jensen), at man gik ud fra den Gang, at det ikke vilde koste noget. Det er rigtigt, man gik ud fra, at det ikke vilde koste